

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6 ΜΑΪΟΣ 1996

Η Μεραρχία μας ΕΥΠΝΗΣΕ «ΚΟΙΜΙΣΜΕΝΟ» ΝΟΜΟ

Απαγόρευση κυκλοφορίας στην Ε.Ζ.

Η Μεραρχία μας ειδοποίησε τις παραμεθόριες κοινότητές πως βάσει νόμου:

— Απαγορεύεται η κυκλοφορία των κατοίκων στην Επιτηρούμενη Ζώνη των 500 μ. από την οροθετική χωρίς άδεια της Μεραρχίας.

— Απαγορεύεται απολύτως στους κτηνοτρόφους και τα κοπάδια τους να εισέρχονται στη ζώνη των 200 μ. από την οροθετική γραμμή.

Επισκεφθήκαμε την Μεραρχία και συζητήσαμε το θέμα. Δηλαδή ακούσαμε απλά και υπηρεσιακά πως εφαρμόζεται ο σχετικός Νόμος που ισχύει από το 1936. Αυτός ο νόμος είχε απονείσει. Και όλοι γνωρίζουμε πως ποτέ δεν εφαρμόστηκε πλην των καταστάσεων έκτακτης ή εμπόλεμου ανάγκης. Η εφαρμογή του δυσκολεύει ακόμη την ζωή των κατοίκων και των

επισκεπτών-τουριστών που θα ήθελαν να προσεγγίσουν τα σύνορα για περίπατο, για συλλογή τσαγιού, για εκδρομή και άλλη απασχόληση. Επιστρέφουμε σε χρόνια δύσκολα και σε εποχές δυσάρεστες. Οι απόψεις των κατοίκων είναι και θετικές και αρνητικές. Για τους τρίτους όμως, τους επισκέπτες, τουρίστες, τους παραθεριστές, ακόμη και τα παιδιά μας είναι μια κατάσταση η οποία δίνει μια διάσταση επικινδυνότητας και περιορισμού της ελευθερίας κίνησης. Έχουμε έτσι το παράδοξο.

Να έχει καταργηθεί το εμπόλεμο με την Αλβανία, να υπάρχει μια άτυπη αλλά επιθυμητή ελευθεροεπικοινωνία με τα ελληνικά χωριά εκτός των συνόρων και να ξυπνούν κοιμισμένοι νόμοι εκτάκτου ανάγκης και εμπόλεμου κατάστασης.

Ο Μητροπολίτης μας και η έδρα του

Η έδρα του Μητροπολίτη Δρυινοπόλεως-Παγωνιανής και Κόνιτσας είναι στο Δελβινάκι. Η παρουσία του όμως στο Δελβινάκι είναι σπάνια και τον περισσότερο χρόνο παραμένει και ασκεί τα καθήκοντά του στην Κόνιτσα. Εκεί σε μια πρόσφατη κρίση των σχέσεών του με τον Δήμο Κόνιτσας δέχθηκε τρόπον τινά επίθεση από το Δημοτικό Συμβούλιο Κόνιτσας με πάμπληρη απόφαση. Επανερχεται πάλι το θέμα της έδρας και της λειτουργίας της Μητροπόλεως στο Δελβινάκι. Μπορεί η Κόνιτσα να είναι πολυπληθέστερη πόλη. Η επαρχία μας όμως βρίσκεται σε δυσμενέστερη θέση και χρειάζεται βοήθεια. Αν τέτοια βοήθεια μπορεί να την χειριστεί η Μητρόπολη μας για την Επαρχία μας η παρουσία του Μητροπολίτη στην έδρα που είναι το Δελβινάκι είναι επιβεβλημένη. Το θέτουμε στο Μητροπολίτη μας με όλο το σεβασμό και με την ελπίδα πως θα το δει θετικά.

Η ΔΕΗ έκλεισε τους διακόπτες

Πολλά είναι τα χρέη προς τη ΔΕΗ. Και τα περισσότερα τα χρωστάει το Δημόσιο. Όμως εφάρμοσε τους Νόμους στα Ακριτικά χωριά μας Αργυροχώρι και Αγία Μαρίνα. Κατέβαλε τους διακόπτες κοινοτικού φωτισμού για κάποιον χρέος που οι Κοινότητες αδυνατούν να πληρώσουν. Φαίνεται πως και η ΔΕΗ πίστεψε

πως τα σύνορα ήρθαν στο Καλπάκι και άρχισε να κλείνει τους διακόπτες. Μήπως πρέπει τα ακριτικά χωριά να αρχίσουν να συνδέονται με το ηλεκτρικό δίκτυο της Αλβανίας; Φθινοτόρα θα πλήρωναν αφού από την Αλβανία παίρνει ρεύμα και η ΔΕΗ και το...μεταπουλάει σε μας βαριά υπερτιμημένο!

ΧΑΝΕΤΑΙ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ!!!

Του κ. Κώστα Ζ. Φακασέλη

εκατοντάδες χιλιάδες προσφέροντας τις υπηρεσίες τους, είχαν και την ευκαιρία να δουν και να διαπιστώσουν από κοντά ότι η περιοχή μας έχει τις φυσικές δυνατότητες να περάσει στην ανάπτυξη, να βγει από την απομόνωση και την εγκατάλειψη. Ενώ λοιπόν περιμέναμε όλοι, ότι αυτοί που συμμετείχαν (παράγοντες και μη) στο δοκιμαστικό στάδιο λειτουργίας της επιχείρησης να βγουν και να πανηγυρίσουν, να βροντοφωνάξουν ότι επιτέλους στο ακριτικό ιστορικό και εγκαταλειμμένο Πωγωνί, υπάρχει ακόμη η ελπί-

δα..., να τεθούν επικεφαλής και να ενημερώσουν τον κόσμο ότι αν όλοι βοηθήσουμε και στηρίξουμε την επενδυτική αυτή προσπάθεια, τότε τα χωριά μας δεν θα αφανιστούν.

Οι δυνατότητες για ανάπτυξη της περιοχής μας, μπορούν να προέλθουν μόνο από την ιδιωτική πρωτοβουλία, γιατί όπως αποδείχθηκε η Πολιτεία, δυστυχώς, ενδιαφέρεται μόνον για το Αθηνοκεντρικό κράτος. Εξετάζοντας κατ' αρχήν την πρόταση των ενδιαφερομένων επενδυτών προς τις κοινότητες της επαρχίας μας διαπιστώνει κανείς ότι

υπάρχουν πολλά θετικά στοιχεία που θα βοηθήσουν την οικονομική ανάπτυξη και αναβάθμιση της περιοχής μας. Ακόμη, με τη συζήτηση και τις διαπραγματεύσεις που θα προηγηθούν, προ της οριστικής απόφασης, για την υλοποίηση του προγράμματος, είναι βέβαιο ότι θα εξασφαλισθούν καλύτεροι όροι συμμετοχής και συνεργασίας των κοινοτήτων στον εταιρικό φορέα που θα συσταθεί. Για όλα αυτά χρειάζεται ενημέρωση, διάλογο, προσπάθεια, αγώνα και συσπείρωση.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια να καθυστερούμε, να αδιαφορούμε και να μεμψιμοιρούμε.

Τέλος, δεν έχουμε το δικαίωμα να αφήσουμε και την τελευταία αυτή ευκαιρία να πάει χαμένη, προτού εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια.

ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΜΑΣ

Το Συμβούλιο Περιοχής και ο Νομαρχιακός Σύμβουλος

Το Συμβούλιο Περιοχής της Επαρχίας μας αρχίζει να χειρίζεται τα θέματα και τα προβλήματα του Πωγωνίου. Για πολλά θέματα είναι αναγκαίο να ασχοληθεί και να πάρει αποφάσεις το Νομ. Συμβούλιο. Εκεί εκπρόσωπος της Επαρχίας μας ένας και μοναδικός είναι ο Νομ. Σύμβουλος κ. Μενέλαος Βίλλης με μεγάλη πείρα στα θέματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η φωνή, η εισήγηση, η παρουσίαση και η διεκδίκηση των δικαιών της επαρχίας μας στο Νομαρχιακό Συμβούλιο είναι η παράσταση του Νομαρχιακού μας Συμβούλου. Το Συμβούλιο Περιοχής έχει και ηθική και τοπική υποχρέωση να καλέσει τον Νομ. Σύμβουλο να τον ενημερώσει αλλά και να τον συμβουλευτεί. Κι αν δεν τόκανε ως τώρα είναι μια παράλειψη που μόνο η απειρία το δικαιολογεί. Αλλά και η απειρία είναι εκείνη που έπρεπε να τους οδηγήσει στον Νομ. Σύμβουλο. Και δεν θα ήταν άσκοπη μια συνάντηση με όλους όσοι διετέλεσαν Νομ. Σύμβουλοι για την ανταλλαγή απόψεων.

Μεταλλουργική Κεφαλοβρύσου ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΧΩΡΙΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Ζήτησαμε από τον κ. Βασίλειο Ηλιάδη συμπατριώτη μας Νομαρχιακό Σύμβουλο και αρμόδιου για τα παραγωγικά θέματα του Νομού μας, να πληροφορηθούμε που βρίσκεται το θέμα της Μεταλλουργικής Κεφαλοβρύσου, του μόνου εργοστασίου στην επαρχία μας. Ο κ. Ηλιάδης ήταν ο εισηγητής του θέματος της Μεταλλουργικής τον περασμένο Νοέμβριο όταν συζητήθηκε στο Νομαρχιακό Συμβούλιο. Τότε αποφασίστηκε η συγκρότηση επιτροπής που θα πήγαινε στην Αθήνα για συζητήσεις και ανακοινώθηκε η υπόσχεση για διάθεση από την Ε.Β.Ο. 300 εκατ. για εκσυγχρονισμό. Παράλληλα με σχετικές τροποποιήσεις του κανονισμού λειτουργίας θα συμμετείχαν στο Δ.Σ. του εργοστασίου και εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλοι τοπικοί παράγοντες.

Η κατάσταση σήμερα —μέσα Μαΐου—

είναι η ακόλουθη όπως προκύπτει από όσα μας είπε ο κ. Ηλιάδης:

— Δεν υπάρχουν παραγγελίες στο εργοστάσιο και το προσωπικό ασχολείται με δουλειές συντήρησης.

— Δεν διατέθηκαν τα τριακόσια εκατομμύρια αλλά η υπόσχεση «τρέχει» με πιθανή υλοποίηση στο άμεσο μέλλον.

— Δεν τροποποιήθηκε ο κανονισμός, αλλά αυτό συζητιέται ακόμη χωρίς να προσδιορίζεται χρόνος αποφάσεως.

— Υπάρχει υπόσχεση να δοθούν παραγγελίες στο εργοστάσιο κατά το δεύτερο εξάμηνο από το Νομισματοκοπείο.

Σχετικά με την βιωσιμότητα της επιχείρησης, αυτή είναι αβέβαιη. Προγραμματίστηκε επίσκεψη στο άμεσο μέλλον του κ. Νομάρχου στο Δ.Σ. της Ε.Β.Ο. για να συζητηθούν τα θέματα του εργοστασίου.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Σαν νομοταγής πολίτης και σύμφωνα με ειδικό έγγραφο της Μεραρχίας μας, ζήτησα άδεια για να κυκλοφορώ ελεύθερα στον τόπο μου. Επιστροφή στο παρελθόν. Και το χειρότερο. Ούτε άδεια μου έδωσαν, ούτε καν μου απάντησαν. Μήπως με χρεώνουν... Αλβανό,
Κ.Χ.Κ.

Η προσπάθεια που ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 1995, από ομάδα Ελλήνων και ξένων επενδυτών για κυνηγοτουριστική επιχείρηση στην κοιλάδα Ποντικατών-Ορεινού-Ξηροβάλτου και Αργυροχωρίου, φαίνεται ότι δεν αξιολογήθηκε και εκτιμήθηκε τόσο όσο θα έπρεπε από τις κοινότητες και τους άλλους φορείς της περιοχής. Δεν ξέρουμε αν η επιφυλακτικότητα και η διστακτικότητα που επικρατεί σε μερικούς από τους φορείς αυτούς, οφείλεται σε προσωπικά συμφέροντα ή σε έλλειψη ενημέρωσης. Το πρώτο δεν θέλουμε να το πιστέψουμε, το δεύτερο δεν δικαιολογείται, γιατί το πείραμα έγινε επι τόπου.

Οι ντόπιοι που απασχολήθηκαν στο πιλοτικό πρόγραμμα εκτός από το γεγονός ότι εισέπραξαν μερικές

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Μερόπης ευχαριστεί την κα Ελένη Μάντη του Θεοφάνους για την προσφορά ποσού 40.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Θεοφάνη Μάντη.

Το νέο Δ.Σ. της Αδελφότητας Χαραυγίων Αθηνών Πειραιώς ευχαριστεί τα μέλη της Αδελφότητας που το τίμησαν με την ψήφο τους και υπόσχεται ότι θα συνεχίσει με επιτυχία την ιστορική πορεία της Αδελφότητας και θα σημειώσει δύο ακόμη χρόνια σημαντικής προσφοράς.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Αγίου Κοσμά Πωγωνίου θεωρεί υποχρέωση να ευχαριστήσει την Ευθυμία χήρα του Νικολάου Κιτσώνα για την προσφορά των 30.000 δρχ. εις μνήμη του αποβιώσαντος συζύγου της και συγχωριανού μας Νίκου Κιτσώνα.

Η Εκκλ. Επιτροπή
Ηλ. Χαρίσης
Ελευθ. Πορφύρης

Ο Φιλεκκλαιδευτικός-Λαογραφικός-Πολιτιστικός Σύλλογος Πωγωνιανής «Η πρόοδος» ευχαριστεί τη συγγραφέα καθηγήτρια Όλγα Δάσιου για τη δωρεά βιβλίων έκδοσής της στο Σύλλογό μας και ελπίζουμε να συνεχίσει την έρευνα και δημοσίευσή. Ειλικρινά χαϊρόμαστε για την συγκροτημένη έκδοσή του βιβλίου «Το αλφαβητάρι της Ιλιάδας» και συγχαίρουμε για την εμφάνισή.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου
Γ. Παράσχος

Ο πρόεδρος της Κάτω Μερόπης και η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί: 1. τον κ. Χρήστο και την κα Λίτσα Παπαγεωργίου για την δωρεά (1.000.000) ενός εκατομμυρίου δρχ. για τον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Κάτω Μερόπης εις μνήμη του παππού τους Ιερών Χρήστου Παπαγεωργίου, 2. τον Θωμά Σ. Χαλκιά για την προσφορά 50.000 δρχ. και 3. τον Αριστείδη Α. Βλάχο για την προσφορά 10.000 δρχ.

Ο πρόεδρος
Αναστάσιος Μίνως

Η Ενοριακή Επιτροπή του Ενοριακού Ναού Αγίου Δημητρίου Κακολάκκου Πωγωνίου αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει δημοσίως τον Χρήστο και Λίτσα Παπαγεωργίου για την δωρεά (500.000) πεντακοσίων χιλιάδων δρχ. υπέρ του Ιερού Ναού στη μνήμη των γιαγιάδων τους Ευδοκίας Παπαγεωργίου και Ευθαλίας Διαμάντη για ανάγκες του Ναού και ευχαριστούμε θερμώς και ευχόμεθα ο Άγιος Δημήτριος, προστάτης του χωριού μας να τους προστατεύει, να τους χαρίζει υγεία και παν αγαθόν.

Η Ενοριακή Επιτροπή

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Περιοδική Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

ΕΔΡΑ: Πωγωνιανή
Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής:
Κων. Χρ. Κωστούλας
Διευθύνσεις επικοινωνίας:
Πωγωνιανή (Τ.Κ. 44005), τηλ. 0657-31333
Ιωάννινα-Οηλ. Πουτέστη 16 (Τ.Κ. 45332),
τηλ. 0651-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ»
Πέραμα Ιωαννίνων

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ξαναβγήκε νερό
στις πηγές Ζαραβίνας

Πολλά χρόνια είχε να εμφανιστεί νερό στις πηγές της Λίμνης Ζαραβίνας στη στρόφιξη δίπλα στη λίμνη. Η παρατεταμένη ανομβρία είχε στερέψει τις πηγές και τα γνωστά πηγάδια. Εφέςτος είχαμε και συνεχίζονται πολλές βροχοπτώσεις. Φαίνεται πως ξαναγέμισαν τα υπόγεια «ντεπόζιτα» και άρχισαν πάλι να δουλεύουν οι πηγές. Περνάμε μια νέα περίοδο βροχών και αυτό είναι ευεργετικό για τα χωριά που αντιμετώπισαν τα τελευταία χρόνια προβλήματα ύδρευσης.

Τελωνείο Δρυμάδων

Καμία πρόοδος σχετικά με τη λειτουργία του Τελωνείου Δρυμάδων. Και καμία ενέργεια από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Τα χρήματα του INTERREG και του Ντελέρ βοήθαινε για την παρακάτω Ελλάδα. Χρειάζεται μια πιο δυναμική προβολή των προβλημάτων της Επαρχίας. Και αυτό δεν δρομολογείται. Και η περίπτωση του Τελωνείου Δρυμάδων δεν είναι το μόνο πρόβλημα.

ΓΙΑ ΤΟ ΒΑΣΙΛΗ ΓΙΩΤΗ

Έφυγε από κοντά μας ο αξέχαστος Τεραχίτης ευεργέτης, που τόσα πρόσφερε από αγάπη για το χωριό του. Χάσαμε εμείς οι Τεραχίτες έναν καλό πατριώτη κι έναν μεγάλο χωριανό. Ας είναι ελαφρό το χόμα της Αμερικής που τον σκεπάζει.

Ε. Λίτος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Απεβίωσε στην Αμερική ο Βαγγέλης Καπετάνιος από Ποντίκατες, ετών 79
— Απεβίωσε στο Βασιλικό ο Νικηφόρος Γκιατες, ετών 53
— Απεβίωσε στην Αμερική ο Βασίλειος Γιώτης από Τεράχι, ετών 90
— Στην Αμερική απεβίωσε η Στυλιανή Ιτζού του Χαράλαμπους, από τον Παλαιόποργο, ετών 90
— Απεβίωσε ο Αναστάσιος Οικονόμου, 77 ετών, από το Φωτεινό γαμπρός στη Μερόπη
— Απεβίωσε στα Γιάννενα η Μαρία Τσαρτσή το γένος Γρ. Καραγιάννη από Σταυροσκιάδι, ετών 67 που ήρθε από την Ν. Υόρκη όπου έμενε τα τελευταία 40 χρόνια.
— Απεβίωσε στη Ν. Υόρκη η Λαμπρινή Τσάγκα του Κων/νου, από Σταυροσκιάδι πλήρης ημερών.

ΚΑΤΑΚΩΡΗΣΕΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρω την πολυαγαπημένη μου εγγονή Μαριλένα Βασ. Κοπά, διδάκτορα Βαλκανιολόγο στο Ινστιτούτο Παντείου Πανεπιστημίου και σύμβουλο στο υπουργείο Εξωτερικών και τον αγαπημένο σύζυγό της κ. Νικ. Φελέκη, διευθυντή συντάξεως «Επενδυτή» για τον πρώτο γιο τους και τους εύχομαι να τον χαϊρνται.

Ο παππούς
Δημ. Βασ. Κοπάς

ΔΩΡΕΕΣ

♦ Αντί μνημοσύνου για τον ένα χρόνο από τον θάνατο της θέκλας Χρ. Κυρούση ο υιός της Παναγ. Κυρούσης προσέφερε 50.000 δρχ. στην εκκλησία Πωγωνιανής.

♦ Αντί μνημοσύνου για τον ένα χρόνο από τον θάνατο της θέκλας Χρ. Κυρούση η κόρη της Βασιλική Κυρούση προσέφερε 50.000 δρχ. στον Σύλλογο Γονέων και Φίλων παιδιών με ειδικές ανάγκες.

♦ Αντί μνημοσύνου για τον ένα χρόνο από τον θάνατο της θέκλας Χρ. Κυρούση η κόρη της Χρυσούλης Αναστ. Κολέφα προσέφερε 50.000 δρχ. στο Άσυλο Ανιάτων.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Στα παιδιά και στα εγγόνια της Στυλιανής Ιτζού που πέθανε στην Αμερική, στέλνουμε τα συλλυπητήριά μας και ευχόμεστε ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της.
Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μερόπης

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

	ΚΩΔΙΚΟΣ
ΟΤΕ Δελβινακίου	22399
	22121
	22139
ΔΕΗ Δελβινακίου	22211
Ταχ. Βήσσανης	71249
Ταχ. Δελβινακίου	22244
Ταχ. Πωγωνιανής	31210
Δημόσιο Ταμείο	22246
Συμβολαιογραφείο	22198
Ιερά Μητρόπολη	22203
Κυνηγετικός Σύλλογος	22359
Κέντρο Υγείας	22222
Δελβινακίου	22540
Φαρμακείο Δελ.	22525
Φαρμακείο Κεφ/σου	41012
Ιατρείο Βασιλικού	41300
Ιατρείο Βήσσανης	71366
Ιατρείο Κερασόβου	22112
Ιατρείο Κεφ/σου	41586
Ιατρείο Κτισμάτων	51201
Ιατρείο Πωγωνιανής	31203
Αστυνομία Δελ/κίου	22216
	22365
	71243
Αστυνομία Βήσσανης	61270
Αστυνομία Καστανής	41216
Αστυνομία Κεφ/σου	51292
Αστυνομία Κτισμάτων	31201
Αστυνομία Πωγ/νής	
Ελεγχος Διαβατηρίων	51230
Κακαβιάς	51210
Τελωνείο Κακαβιάς	22208
Δασονομείο	51300
Φυλάκιο Κακαβιάς	31344
Φυλάκιο Δρυμάδων	

Σύσκεψη στην Κόνιτσα
για τα σύνορα

Την Παρασκευή 17 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στην Κόνιτσα σύσκεψη με συμμετοχή Νομάρχη, Στρατηγού, Αστυνομικού Διευθυντού Συμβουλίων Περιοχής Κόνιτσα, Πωγωνίου και πολλών κοινοταρχών για το θέμα φύλαξης των συνόρων και κυρίως για την ενεργοποίηση από τη Μεραρχία Νόμων του 1936 για την απαγόρευση κυκλοφορίας ατόμων στη ζώνη των 500 μέτρων χωρίς άδεια της Μεραρχίας και στην απαγόρευση κάθε δραστηριότητας στη ζώνη των 200 μέτρων από την οροθετική γραμμή.

Η σύσκεψη πραγματοποιήθηκε υπό την πίεση της αντιδράσεως πολλών επιμεθερίων χωριών και ακούστηκαν όλες οι απόψεις. Δυστυχώς δεν πρόκειται να υπάρξει βελτίωση στην όλη κατάσταση έκτακτης ανάγκης που επικρατεί στον παραμεθόριο χώρο και όσα δηλώθηκαν για εντατικοποίηση των μέτρων σημαίνει πως συνεχίζεται η διαχείριση μιας ανώμαλης κατάστασης που συμπληρώνει έξι χρόνια χωρίς προοπτική βελτίωσης και άρσης των μέτρων που αφαίρουν κάθε προοπτική ανάπτυξης της περιοχής.

Εκέψεις μετά τις δολοφονίες
κτηνοτρόφων

Τρία ανεξιχνίαστα εγκλήματα σε βάρος κτηνοτρόφων έγιναν μέσα σε λίγους μήνες στα χωριά μας. Αυτό είναι πολύ σοβαρό και δείχνει πώς εξελίσσεται η κατάσταση στα σύνορα έξι χρόνια μετά την αλλαγή καθεστώτος στην Αλβανία και πως τα μέτρα φύλαξης αποδείχθηκαν ατελέσφορα. Στο ένα εγκλημα ελέγχεται ως ύποπτος ο βοσκός του θύματος Αλβανός λαθρομετανάστης. Υπάρχει ένα μόνιμο θέμα βοσκών των κτηνοτροφικών μονάδων. Οι προσλήψεις, οι συλλήψεις, οι απελάσεις, οι επανεισόδος και η επανάληψη του κύκλου αυτού αποτελούν μια ανωμαλία επικίνδυνη που είχε και εγκληματική κατάληξη στα χωριά μας. Μια σκέψη, μια λύση του προβλήματος θα ήταν μια τοπική πρωτοβουλία. Να μελετηθεί πόσο βοσκοί χρειάζονται στους κτηνοτρόφους. Και να παρέμβει το Συμβούλιο Περιοχής και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στη Νομαρχία Αργυροκάστρου, στην Αστυνομία Αργυροκάστρου και στον Έλληνα πρόξενο να βρεθούν αυτοί οι βοσκοί, να βεβαιωθεί η ταυτότητά τους και η μη ποινική τους επιβάρυνση και να εξασφαλισθεί η παροχή βίζας και εργασίας για εποχιακή απασχόληση. Και να πληρώνονται βέβαια με κάποια συμφωνία. Έτσι θα σταματήσει αυτό το κυνηγητό και η επικινδυνότητα.

Επισκευή γεφυριού

Η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας Ιωαννίνων σε απάντηση σχολίου του «Πρωινού Λόγου» γνώρισε πως

σύντομα θα επισκευασθούν τα κατεστραμμένα στηθαία της γεφυράς «Καλντερίμι» στον Κουβαρά.

Καρτοτηλέφωνο στη Βήσσανη

Καρτοτηλέφωνο εγκαταστάθηκε στη Βήσσανη για την εξυπηρέτηση των κατοίκων και διερχομένων. Είναι μια νέα τηλεπικοινωνιακή ευκολία και μια

πρόοδος. Ας το πιάσουν στα χέρια τους οι κοινοτάρχες του Πωγωνίου για να είναι όλο το Πωγώνι πρωτοπόρο στη νέα τεχνολογία.

Ο ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΩΣΤΑΡΑΣ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΟ ΔΟΛΟ
ΣΤΟ ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ
τηλεφωνήστε: 0657-31396

Το Συμβούλιο Περιοχής
για το Τελωνείο Δρυμάδων

Το Συμβούλιο Περιοχής της Επαρχίας μας έστειλε το ακόλουθο έγγραφο στο Υπουργείο Εξωτερικών για το Τελωνείο Δρυμάδων:

«Οι πληροφορίες μας σχετικά με το Τελωνείο Δρυμάδων είναι ανησυχητικές. Ενώ οι ενέργειες για τα τρία νέα Τελωνεία (Σαγιάδας, Μέρτζανης, Δρυμάδων) είχαν προχωρήσει σε ικανοποιητικό βαθμό από τον τέως Υπουργό Εξωτερικών κ. Κάρολο Παπούλια, σήμερα ακούμε να γίνεται μόνον λόγος για τα Τελωνεία Σαγιάδας-Μέρτζανης και προφανώς το Τελωνείο Δρυμάδων εγκαταλείφθηκε.

Οι λόγοι που οδήγησαν στην εγκατάλειψη των Δρυμάδων από την Ελληνική Πολιτεία είναι ασφαλώς το απομονωμένο της περιοχής, μακριά από οδικούς άξονες και η μικρή περιοχή εξυπηρέτησής της.

Είναι όμως έτσι; Για κείνους που γνωρίζουν ασφαλώς όχι.

Πρώτα πρώτα εγκαταλείποντας τους Δρυμάδες οι υπεύθυνοι προσθέτουν ένα ακόμη εθνικό σφάλμα στην αλυσίδα των σφαλμάτων της όλης υπόθεσης. Το Τελωνείο Δρυμάδων είναι το μόνο από τα τρία νέα Τελωνεία που θα εξυπηρετεί μειονοτικούς πληθυσμούς. Ειδικά για το Τελωνείο Σαγιάδας που πολύς λό-

γος γίνεται ότι θα εξυπηρετεί την ευρύτερη περιοχή των Αγίων Σαράντα, γνωρίζουμε ότι το μόνο που θα εξυπηρετεί είναι δέκα (10) τσάμικα χωριά. Οι αριθμοί μιλούν μόνοι τους:

Άγιοι Σαράντα-Ιωάννινα μέσω Κακαβιάς 100 χιλιόμετρα ευθέως στο σύνολο του δρόμου
Άγιοι Σαράντα-Ιωάννινα μέσω Σαγιάδας 160 χιλιόμετρα ορεινού δρόμου

Πέρα των ανωτέρω έχουμε τη γνώμη ότι τα εθνικά θέματα δεν μετριοιούνται μόνο με αριθμούς. Και είναι εθνικό θέμα η λειτουργία του Τελωνείου Δρυμάδων, το οποίο λειτουργούσε και προπολεμικά.

Είναι εθνικό θέμα η συγκράτηση του πληθυσμού των δύο Πωγωνίων, από δω και από κει των συνόρων και η αμοιβαία επικοινωνία. Είναι εθνικό θέμα το σταμάτημα της πρωτοφανούς ταλαιπωρίας των Πωγωνήσιων και των Ζαγοριανών της Αλβανίας.

Ζητούμε από την Πολιτεία να εντάξει το Τελωνείο Δρυμάδων στις άμεσες προτεραιότητες της για τους λόγους που προαναφέρονται.

Μετά τιμής
Ο πρόεδρος του Συμβουλίου Περιοχής 3ης Εδαφικής Περιφέρειας Ιωαννίνων
Αριστοτέλης Βίλλης»

Και πηλαστά πεντοχίλιαρα
στα χωριά μας...

Τρεις ανήλικοι Βορειοηπειρώτες, μαθητές του ιδρύματος Λάτση στην Πωγωνιανή, συνελήφθησαν προχθές το απόγευμα όταν προσπάθησαν να εξαρχώσουν σε καταστήματα του χωριού τέσσερα χαρτονομίσματα των 5.000 δρχ.

Σύμφωνα με ανακοίνωση της Αστυνομίας τα χαρτονομίσματα τα έφερε στην Ελλάδα ο 16χρονος Ε.Α. του Θ. από την Κορυτσά, τα οποία κατά την ομολογία του τα είχε προμηθευτεί από άγνωστο άτομο στην Κορυτσά.

Οι τρεις έκαναν αγορές με αυτά από καταστήματα της Πωγωνιανής αλλά έγιναν αντιληπτοί και άνδρες του Αστυνομικού Τμήματος Δελβινακίου τους συνέλαβαν και τους οδήγησαν στον Εισαγγελέα για τα περαιτέρω.

Ο κ. Χαράλαμπος Μυριάδης Δελβινακιώτης άνοιξε και λειτουργεί πρατήριο καυσίμων στο Χάνι Δελβινάκι. Τηλ. 0657-22700.

Ο κ. Δημ. Μήτσης από τα Κτίσματα λειτουργεί στα Κτίσματα, ξενώνα με έξι δωμάτια (12 κρεβάτια), ταβέρνα, καφετέρια, πιτσαρία. Τηλ. 0657-51122.

Στο Δελβινάκι άρχισε να λειτουργεί ο ξενώνας της Δημοτικής Επιχείρησης. Την διεύθυνση και επιχείρηση ανέλαβε ο κ. Νικ. Μαστοράς.

Οδοντοτεχνικό εργαστήριο άνοιξε ο Διονύσιος Σελεβός του Περικλή από τη Μερόπη στις Σύνιες Θεσπρωτίας. (Μ. Αλεξάνδρου 10, τηλ. 630730).

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

Φρασανίτες, πού είστε;

Μανουσάκια κι ανεμώνες, δάφνες, μαργαρίτες πλεγμένες γιρλάντες, πένθιμα μωβ και άσπρα κρίνα μαζεμένα από τους έρημους κήπους των έρημων σιωπηλών σπιτιών, στόλιζαν τον Επιτάφιο. Καφέ βελούδινες πασκαλίες από τα χέρσα σώχαρα και καρποφύλια ήταν σκορπισμένα από χέρια ευλαβικά πάνω στην εικόνα του Σεπτού Σκηνώματος, σκορπίζοντας, γύρω μια λευκή ευωδία, ελαφρότατο πάναγο ανασαμό της φύσης.

Και παράστεκαν τον Αθώο Νεκρό μόνο οι Άγιοι και «η της ερημίας των χωριών Η Αγία», με ελαφρότατο πάναγο ανασαμό, καθώς η βουβή κίνηση της φλόγας των

καντηλιών έδινε ζωή στα λιγόσφακα πρόσωπα, στα θλιμμένα μάτια.

Είχε έρθει ο παπάς το πρωί (ένας για πέντε χωριά) έγινε η Αποκαθήλωση. Και ποιός θα θρηνησει; Και η εκκλησία μας, η μεγάλη εκκλησία η φτιαγμένη για πολύ κόσμο, άδεια από χωριανούς χωρίς παπά και ψάλτες, μόνο γεμάτη σιωπή που με πίεζε σαν ύλη, αυτή τη μέρα της Μεγάλης Λύπης τη Μεγάλη Παρασκευή.

Μια φευγαλέα κίνηση ψηλά στον τρούλο σαν γοργοταξίδεμα μαύρου καπνού τράβηξε την προσοχή μου. Νυχτερίδες πετούσαν μέσα στην πηχτή σιωπή αθόρυβα, σαν για να μην ταραξουν την κατά-

νυξη του χώρου. Ήταν η χαρακτηριστική βολή. Κι η καρδιά μου βούλιαξε. Κι έγινα μικρή κοπέλα και με έπνιξαν οι μνήμες που τριπλοσυντηρώ σα θησαυρό μέσα μου και θυμήθηκα τα παλιά χρόνια που τέσσερις ομάδες χωριανών μου έψαλαν τους θρήνους του Επιταφίου. Ο μπάρμπα-Αντώνης, δεξιός ψάλτης, ο Μανώλης ο δάσκαλος αριστερός, αχ! και τα παιδιά του σκολειού.

Φωνές με τραχύ λαρυγγισμό τα αγόρια και εναγώνια να φτάσουν τις ψηλές νότες, να σμίξει ο ήχος με το δύσκολο αρχαίο λόγο. Χαμηλότονες με αξιαγάπητη τρυφερή απειρία των κοριτσιών, με μια γλύκα πρωτόκουστη στη μελωδία που στάλαζε στην ψυχή μου λέξη τη λέξη, φράση τη φράση, σφραγίζοντας για πάντα τις υπόλοιπες Μεγάλες Παρασκευές της ζωής μου, με την αιδημοσύνη χυμένη στα γλυκοφωτισμένα από τις κόκκινες λαμπάδες πρόσωπα.

Φωνές αγαπημένες των συντρόφων της παιδικής μου ηλικίας και τι δε θάδινα για να σας ξανακούσω. Πού είστε;

Ας άκουγα τον παπά-Χριστόφορο να ανεβοκατεβαίνει αυθαίρετα τις οκτάβες. Ας έβλεπα τριγύρω στα στασιδία τους χωριανούς μου να σταυροκοπιούνται κρατώντας αδέξια τις λαμπάδες που στάλαζαν απάνω στα τραχιά τους χέρια, χωρίς να το αισθάνεται το αργασμένο τους δέρμα.

Ας έβλεπα τις βλάχες με την αυστηρή μαύρη φορεσιά και κείνη τη Ρήνα του Μήτε-Σιούτη με τις ογουροπλεξούδες, την πλεγμένη με χάντρες ζώνη, την ομορφοκντηρήμενη ποδιά, τη θεία μου την Αυγούλα κοπέλα.

Να λιτανεύαμε και πάλι γύρω στον Άγιο-Δήμο τον Επιτάφιο κάτω από τα αστέρια που τρεμόσβυναν στ' ανάγια σύγνεφα, μέσα στο καθαρό αγέρι που δωρόστελνε η Νεμέρτσικα. Να αντηχούσε η δρένια πόρτα και οι καρδιές μας στο στιβαρό τριπλοβρόντηγμα του παπά-Χριστόφορου στο «Αρατε πύλας...».

Όνειρα έπλεαν μέσα στη σιωπή και η αλαφροίσκιωτη ψυχή μου φρούσκωσε σε κλάμα βουβό και πικρό για κείνα τα πολύτιμα που χάθηκαν. Ήπια όλο το ποτήρι της εγκατάλειψης και του χαμού σταγόνα-σταγόνα.

Σε λίγο συνήρθη. Οπισθοχώρησα ήσυχα. Ήξερα τι έπρεπε να γίνει. Υπάρχουν τα παιδιά μου, τα παιδιά της αδελφής μου, τα ξαδέλφια μου, οι θείοι μου, τα παιδιά των λιγοστών χωριανών μου που

ήλθαν για το Πάσχα. Έπρεπε να μάθουν κι αυτά τι σημαίνει Επιτάφιος Θρήνος στο έρημο χωριό με άμεση συμμετοχή. Ότι το Θείο Δράμα δεν παίζεται μόνο στον κινηματογράφο.

Η καμπάνα χτύπησε πένθιμα και μαζεuthκαμε με ευλάβεια στην εκκλησία. Ο Μητση-Λώλης, η Λιλή, τα παιδιά οι Τριανταφυλλάοι, ο Γιώτης του Σπύρου-Χαρίση, ο Παναγιώτης του Βελέτη κι άλλοι. Με απόλυτη Θεο-ευσέβεια και θεού-κατάνυξη να οδηγεί τις πράξεις μας, τον θρηνήσαμε. Ψάλαμε όλες τις στάσεις. Και ράναμε τον τάφο. Και πώς μου φάνηκε ότι αγαλλιάζαν οι Άγιοι και «η της ερημίας των χωριών Η Αγία».

Η ψυχή μας αλάφρωσε από το βάρος της εγκατάλειψης που μας επιδίδασαν οι Μητροπόλεις με τις δωδεκάδες παπάδες σε κάθε εκκλησία και Επιτάφιο της πόλης. Εμείς οι λίγοι που με δονκιχωτικό πείσμα γυρνάμε και ξαναγυρνάμε στο χωριό μας νοιώσαμε καθαρόμενοι, νοιώσαμε ότι πράξαμε «το μόνο δέον γενέσθαι».

Και ήταν ο Επιτάφιος μας αντικειμενικά ομορφότερος από της πόλης με τα αγοραστά λουλούδια, τις ορχιδέες του Αμαζονίου και του Χόγκ-Κόγκ, τις τουλίπες της Ολλανδίας και τα τριαντάφυλλα που μυρίζουν ψειρόσκονη.

Βγήκαμε έξω στον καθαρό κρύο αγέρα που μύριζε δάφνη κι ανθισμένες πικραμυδαλιές και κρυσταλοκελαιδούσε το πρώτο αηδόνι. Και μέσα στη νύχτα που μας σκέπαζε μέσα από την καρδιά μου με πικρό κόμπο στο λαϊκό φώναξα: — Φρασανίτες που διαβάζετε αυτές τις γραμμές πού είστε; —

Μη μας αφήνετε να τον θρηνώμε μόνοι μας, θρηνώντας συγχρόνως τη μοναξιά μας. Ελάτε να Τον Αναστήσουμε μαζί, να διώξουμε τις νυχτερίδες από την εκκλησία μας, να φωτιστεί η χαγιάτα κι ο Άγιος Δήμος. — Μην αφήνετε την τύρβη της ζωής να προγραμματίζει τις ζωές σας, προγραμματίστε εσείς τη ζωή σας.

Δικαιούστε να χαρίσετε στον εαυτό σας αυτό το Πασχαλιάνικο ταξίδι στο χωριό. Εφέτος ο ξενώνας ήταν άδειος, τ' ακούτε χωριστοί;

Ας κάνει και «ψίχα κρύγιο» ο Παράδεισος αυτής της ζωής είναι στο χωριό μας που γέννησε και κράτησε το μεγαλύτερο και ομορφότερο κομμάτι της ψυχής μας.

Χριστός Ανέστη και του χρόνου μαζί.

Πόπη Μίνου-Τζομάκα

Κάτι από τα περασμένα
ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟ ΜΑΗ
ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΣΤΑ ΒΑΡΚΑ

Ήταν Μάης εκείνα τα δύσκολα κατοχικά χρόνια, που μια παρέα από παιδιά αποφασίσαμε να πάμε εκδρομή στον κάμπο στα βαρκα να ψήσουμε κοκορέτσι, να μάσουμε μανούσικα και κόκκινες παπαρούνες, για να κάνουμε Μαγιάτικο στεφάνι.

Για μας που τότε ζούσαμε στο χωριό όλες οι μέρες του χρόνου ήταν εξοχή. Χαιρόμασταν την Άνοιξη με την καταπράσινη φύση της, με το κελήδα της πέρδικας και του αηδονιού. Χαιρόμασταν το καλοκαίρι με τον καθαρό βουνίσιο αγέρα κάτω από τα βαθύσκια καταπράσινα δένδρα. Χαιρόμασταν το Φθινόπωρο με το πρασινοκίτρινο χρώμα των φύλλων των δέντρων και τη φθινοπωρινή βλάστηση της γης και το χειμώνα με το κατάλευκο χιονισμένο τοπίο. Και όμως είχαμε την ανάγκη των εκδρομών. Εκείνα τα δύσκολα χρόνια κάναμε πολλές εκδρομές και ζιζαφένια σε πολλές όμορφες τοποθεσίες του χωριού μας. Μα πιο πολλές στην Παναγία μας κάτω από τα αιωνόβια δένδρα της.

Από μέρες είχαμε πει στο Λέλο που έκανε το χασάπη στο χωριό να μας κρατήσει μια σκοταριά για να κάνουμε κοκορέτσι. Αφού εξασφαλίσουμε τη σκοταριά, ετοιμάσαμε την λεπτή ειδική για κοκορέτσι σούβλα, αλάτι, ρίγανη, πιπέρι, πλάσκες με κρασί του χωριού μας και όλα τα σχετικά. Όλα ήταν έτοιμα για την άλλη μέρα.

Δεν ήταν Πρωτομαγιά αλλά μια Κυριακή στα μέσα του Μάη. Πρώι, πρώι βγήκαν τα γιδόπρόβατα απ' όλους τους μαχαλάδες. Κύπροι, κουδούνια και χαρχαλικά ακουγόνταν σε όλο το χωριό. Ο πιστικός πήρε την ανηφόρα με το κοπάδι του για το βουνάκι άλλος σιακάγια για τους Τροχούς κι άλλος για την Κούπα.

Ο γελοδάρης με την αγέλη του πήρε κι αυτός το δρόμο για τη βοσκή. Ξεκίνησε κι ο πρώτος από την άκρη του χωριού φωνάζοντας και τα άλλα παιδιά κατηγοριζοντας και φθάνοντας έξω από το χωριό. Έτσι στην άκρη του χωριού είχαμε μαζευτεί όλη η παρέα. Ο ήλιος μόλις είχε ανατείλει χρυσαφένιος ανάμεσα από τους λόφους του Μετζίτι. Παίρνοντας τον κατήφορο αφήνοντας πίσω μας και το τελευταίο σπίτι.

Να κι ο Αη-Νικόλας αριστερά μας και πιο πάνω ακούγεται το κελήδα της πέρδικας που μας μαργυέει και γαληνεύει την ψυχή μας. Σταματήσαμε για λίγο και καθόμαστε στην άκρη του δρόμου. Αγναντεύουμε γύρω μας. Οι κουτσουπιές ανθισμένες με το μωβ χρώμα τους, οι πασχαλιές και τα αγριομά-φωτο κομμάτι της ψυχής μας.

Χριστός Ανέστη και του χρόνου μαζί.

από τα λιανολίθαρα χάθηκαν κι αυτά από τα πράσινα χορτάρια. Χαίρεσαι να τα βλέπεις όλα ετούτα. Παίρνουμε βαθειά ανάσα σε τούτον τον μοιροβόλο αγέρα. Πουθενά αλλού δεν τον βρίσκεις. Τα μάτια μας δεν χορταίνουν να αγναντεύουν ως το Πάπιγκο, Μπόζοβο, Νεμέρτσικας και Λακκές τον πράσινο πέπλο της φύσης. Κατηφορίζουμε. Γυναικες πηγαίνονται με τα μολύβια και τα γαϊδουράκια κουβαλώντας ξερό χορτάρι για το χειμώνα. Να και ο Αη-Θανάσης. Σε μικρή απόσταση από το Αη-Θανάση ακούγονται γαυγίσματα σκύλων, βελάσματα αρνιών και κουδούνια, είναι και τα Χασαπάτικα μαντριά. Ένας κούκος πετάει και κάθεται σε ένα κλαδί κι ακούγεται η λαλιά του κούκου, κούκου και ψάχνει να βρει φωλιά άλλου πουλιού για να γεννήσει το αυγό του.

Να κι ένα ζευγάρι τουρίδες «τριγώνια». Ήρθαν κι αυτά και ψάχνουν να βρουν μέρος για να κτίσουν τη φωλιά τους. Φθάνουμε στο σταυροδρόμι, εδώ οι δρόμοι χωρίζουν. Ο ένας πηγαίνει για την πηγή του Κεφαλοβρύσου και ο άλλος για τον κάμπο στα βαρκα. Ακολουθούμε το δρόμο για τα βαρκα. Τα μάτια μας δεν χορταίνουν να βλέπουν. Ένας καταπράσινος κάμπος σπαρμένος με καλαμπόκια, ρεβύθια, πεπονιές, καρπούζιες και φασολιές. Φθάνουμε στα Βαρκα, να η πηγή που αναβλύζει μέσα από τα σπλάχνα της γης και με τα νερά της ποτίζεται όλος ετούτος ο κάμπος.

Βρήκαμε μια ιτιά και στο ίσκιό της αφέσαμε τα πράγματά μας. Ένας της παρέας ειδικός σε αυτά γύρισε τα έντερα και τα έπλυνε στην πηγή, άλλος έκοψε κομμάτια τα σκότια και τα πνευμόνια, τα πλύνανε, τα αλατίσαμε, ρίξαμε ρίγανη και πιπέρι και τα περάσαμε στη σούβλα. Μετά τα τυλίξαμε με τα έντερα. Πιο πέρα από την ιτιά ανάψαμε φωτιά και ψήσαμε το κοκορέτσι. Ήρθε το μεσημέρι, κάτω από τον ίσκιό της ιτιάς κοντά στην πηγή, φάγαμε το κοκορέτσι, τις σαλάτες μας από φρέσκα παρούλακια και κρεμμυδάκια, αυγά και φρέσκο ανάλατο τυρί της τσαντήλας, ήπιαμε και το κρασί μας.

Τι νόστιμα και τι όμορφα που ήταν τότε!.. Χορέψαμε και τραγουδήσαμε κι όταν ο ήλιος άρχισε να γέρνει προς τις Λακκές και στο Μπόζοβο, πήραμε το δρόμο της επιστροφής για το χωριό, όλο χαρά και γέλια και με ένα μαγιάτικο στεφάνι, φτιαγμένο από τα μανούσικα που είχαν φυτρώσει στον κάμπο του Βαρκα.

Για πολύ καιρό και τώρα ακόμα όταν η τύχη μας φέρνει και ανταμώνουμε, θυμόμαστε εκείνες τις εκδρομές και τα παιδικά μας χρόνια.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΡΑΠΤΗΣ

Πρόταση προς κοινότητες
επαρχίας Πωγωνίου

Μετά από διετή μελέτη και μετά την εφαρμογή του πιλοτικού προγράμματος τον Οκτώβριο 1995 στην κοιλάδα Ποντικατών-Ορεινού-Ξηροβάλτου που είχε στόχο να εξεταστεί η δημιουργία εταιρικού φορέα με σκοπό:

- Την αποκατάσταση της οικολογικής ισορροπίας της περιοχής
- Την προστασία του φυσικού και ζωικού κεφαλαίου της περιοχής
- Την οικονομική ανάπτυξη και αναβάθμιση της περιοχής
- Την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας
- Την προώθηση ειδικών μορφών τουρισμού

Το πιλοτικό πρόγραμμα πέτυχε με τη συνεργασία των γύρω κοινοτήτων και οι επενδυτές παρακαλούν όπως οι κοινότητες επαρχίας Πωγωνίου εξετάσουν την πρόταση συνεργασίας όπως κατατέθηκε στις Ποντικές.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
Σύσταση εταιρικού φορέα με συμμετοχή:
13% κοινοτήτων
87% ομάδα επενδυτών
Το 135% θα μοιραστεί ανάλογα με την συμμετοχή της κάθε κοινότητας.

Όλες οι κοινότητες μαζί θα έχουν μία (1) θέση στο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας και δικαίωμα ψήφου αντίστοιχου με το ποσοστό συμμετοχής.

Οι κοινότητες δεν απαιτείται να επενδύσουν χρήματα. Οι κοινότητες θα συνεισφέρουν τις απαιτούμενες εκτάσεις, θα συμμετέχουν στις απαραίτητες διαδικασίες για την ίδρυση της ελεγχόμενης κυνηγετικής εταιρείας.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΣΟΥΛΙΟΣ

Την 13η Απριλίου και ώρα 7 πρῶι απέθανε ο Κώστας Σουλίος από το χωριό Αρίνιστα (Κτίσματα) ο αγαπητός σε όλο το Πωγωνί, μα και σε πολλά χωριά της Δερόπολης Β. Ηπείρου που τυγχάνει να είναι γαμπρός τους. Θα θέλαμε τον ουρανό χαρτί, και την θάλασσα μελάνι, για να γράφαμ την αρετή του, και τους αγώνες του για να μεγαλώσει τα πέντε παιδιά του.

Πάντοτε βέλαιτος, με πολύ χιούμορ, χωρίς επιδείξεις και απελευθερωμένος από την πλεονεξία, πρόσφερε την βοήθειά του σε όποιον την ζητούσε, χωρίς ανταλλάγματα επαγγελματικά ποτέ, στον Πωγωνήσιους και στους Βορείηηπειρώτες.

Στο Νεκροταφείο του χωριού του, πλήθος ανθρώπων, συγγενών και φίλων από το Πωγωνί και από τη Β. Ηπειρο τον αποχαιρέτησαν με πόνο και θλίψη, και βαθύ το αίσθημα, ότι αποχωρίζοσταν για πάντα ένα εξαιρετό άνθρωπο, αγαπημένο πιστό φίλο, έναν θαυμάσιο οικογενειάρχη.

Το ολίγα αυτά φτωχά λόγια, τα αφιερώνων ευλαβικά στην ιερή μνήμη του.

Παπά-Χρήστος Μάτσας
Συνταξιούχος

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Πρακτικού Δ.Σ. με αριθμό 71/26-4-96

Αθήνα, σήμερα 26 Απριλίου 1996, ημέρα Παρασκευή και ώρα 7η απογευματινή, συνήλθε το Δ.Σ. της Αδελφότητας ΞΗΡΟΒΑΛΤΟΥ, ύστερα από πρόσκληση του προέδρου αυτής, για να συζητήσει και αποφασίσει τα πιο κάτω θέματα:

1.....2.....3.....
...4.....5. Συζήτηση-ενημέρωση-γύρω από την κυνηγο-τουριστική επιχείρηση στην περιοχή μεταξή Ορεινού, Ξηροβάλτου, Ποντικιάτων και Αργυροχωρίου.

Στη συνεδρίαση αυτή παρέστησαν όλα τα μέλη του Δ.Σ.

Μετά τη σχετική ενημέρωση, το Συμβούλιο αφού μελέτησε με προσοχή τις προτάσεις των ενδιαφερομένων επενδυτών και αφού άκουσε τις απόψεις και τοποθετήσεις όλων των μελών

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ

α. Να κάνει κατ' αρχήν δεκτές τις προτάσεις για εγκατάσταση και λειτουργία κυνηγο-τουριστικής μονάδας στην περιοχή μας, με την προϋπόθεση ότι θα προκύψει όφελος για την κοινότητα και για τους χωριά τους.

β. Να ενθαρρύνει με κάθε

πρόσφορο μέσο και να στηρίξει αν χρειασθεί την επενδυτική αυτή προσπάθεια γιατί εκτιμάται ότι βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα θα δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για επιβίωση των εγκατελειμμένων, σήμερα, χωρών μας αλλά και γενικότερα για την οικονομική ανάπτυξη και αναβάθμιση της ακριτικής και ιστορικής επαρχίας του Πωγωνίου.

γ. Να σταλεί απόσπασμα του παρόντος πρακτικού στην κοινότητα για ενημέρωση και

δ. Τέλος, εξουσιοδοτείται ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κώστας Φακατσέλης να παραστεί στο Κοινοτικό Συμβούλιο, όταν θα συζητηθούν οι εν λόγω προτάσεις, προκειμένου στη συνέχεια να ενημερώσει το Δ.Σ. αναφορικά με τη λήξη της σχετικής απόφασης.

Χωρίς να υπάρχει άλλο θέμα για συζήτηση, έληξε η συνεδρίαση και ακολούθησε υπογράφηκε το παρόν πρακτικό.

Ο πρόεδρος
Η αντιπρόεδρος
Ο γ. γραμματέας
Ο ταμίας
Τα μέλη

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ο ανεπάντεχος θάνατος του Αιδεσιμώτατου ιερά μας πρωτοπρεσβύτερου Παναγιώτη Κασιόλα, ελύπησε βαθύτατα όλους τους απανταχού βηρσανιώτες. Η απώλειά του μεγάλη για τους εκκλησιαζόμενους στην ενορία του Αη-Νικόλα αλλά και για κείνους που είχαν την χαρά και την τιμή να τον γνωρίσουν.

Να γνωρίσουν έναν άξιο ιερωμένο της ορθοδοξίας, ένας ευγενικό άνθρωπο με διάχυτο το αίσθημα της αλληλεγγύης προς το πλησίον.

Η Βήρσανη έχασε για πάντα τον σεβάσμιο ιερέα, τον άξιο λειτουργό της που για πολλές δεκαετίες υπηρέτησε την εκκλησία μας με σοβαρότητα, συνέπεια και επιτυχία.

Εσβησε σιωπηλά και αθόρυβα μια παρουσία που λειτούργησε 47 χρόνια στην ενορία Βήρσανης.

Εφυγε και άφησε πίσω του κενό δυσαναπλήρωτο.

Συμπαθής και αγαπητός, φίλος με τους κατοίκους του χωριού, συμπαραστάτης στους ασθενούντες και αδύνατους, με διακριτική την παρουσία του σε όλα τα έκτακτα περιστατικά είχε τη δύναμη και την πρωτοβουλία να παίρνει και τις σωστές αποφάσεις.

Αειμνήστες Πάτερ Παναγιώτη

Με συγκίνηση και ευλάβεια εμείς οι φίλοι σου και συνεργάτες, με μάτια δακρυσμένα σε αποχαιρετούμε στο τελευταίο σου ταξίδι.

Η λύπη μας είναι κοντά στη λύπη της πρεσβυτέρας και των παιδιών σου. Ας είναι ελαφρύ το λουλουδιασμένο ανοιξιάτικο χώμα της βηρσανιώτικης γης που δε δέχθηκε.

Η μνήμη σου για πάντα στις καρδιές μας.

Βήρσανη 20-4-96

Γεώργιος Δημ. Τζόδας

ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ο δραστήριος και γνωστός στο Πωγωνί μας, Εκπολιτιστικός Σύλλογος του ΔΟΛΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ, εξέφωσε βιβλίο με τίτλο «ΤΟ ΔΟΛΟ ΣΤΟ ΠΩΓΩΝΙ ΑΚΡΙΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ» δε δύο τόμους, σε μια πολύ ωραία εμφάνιση, καλογραμμένο και καλοτυπωμένο με πάρα πολλές φωτογραφίες του παλιού καιρού αλλά και τωρινές. Ο αναγνώστης μεταφέρεται σε άλλες εποχές από τότε που υπήρξε το χωριό μέχρι σήμερα. Στο βιβλίο γίνεται μια προσπάθεια ανασύνθεσης με τα κείμενα και τις φωτογραφίες της ζωής του χωριού από τα χρόνια της τουρκοκρατίας μέχρι σήμερα και δίνονται ερεθίσματα σε νέους ερευνητές και μελετητές να εγκρίψουν με αγάπη και να βαθύνουν την τοπική μας ιστορία —όχι μόνο του Δολού— αλλά και της ευρύτερης περιοχής του Πωγωνίου.

Ο συγγραφέας του πονήματος αυτού είναι εσώγαμπρος του Δολού, ο αγαπητός φίλος Νίκος Υφαντής γνωστός στον Εκπαιδευτικό κόσμο και από άλλες εκδόσεις του και δημοσιεύσεις, αλλά και γνωστός ακόμη για την κοινωνική και πολιτιστική του δραστηριότητα. Ο συγγραφέας με πολύχρονη προσπάθεια με μεγάλο κόπο και μεράκι συγκέντρωσε όλο αυτό το υλικό, το ταξινόμησε κατά χρονολογική σειρά, κατά κεφάλαια με σημειώσεις και υποσημειώσεις, και μας παρουσιάζει με γλαφυρό τρόπο τη ζωή του χωριού, τα ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις, τα επαγγέλματα, τις δραστηριότητες, τις φάρες του χωριού, τις πνευματικές φυσιογνωμίες κ.λπ. στο χρόνο και στο χώρο. Διαβάζοντάς το κανείς ζει τα περασμένα και προβληματίζεται για τα παρόντα και τα μέλλοντα. Θερμά συγχαρητήρια στον Εκπολιτιστικό Σύλλογο του Δολού που ανέλαβε το οικονομικό βάρος της έκδοσης και συγχαρητήρια στον κ. Νίκο Υφαντή που τόσο γλαφυρά και ωραία μας τα γράφει.

Εύχομαι όλοι οι Δολιώτες και οι Πωγωνήσιοι να αγοράσουν και να διαβάσουν αυτό το βιβλίο, για τις ρίζες μας και όλες οι βιβλιοθήκες να συμπληρωθούν με αυτό. Τέλος οι άλλοι Σύλλογοι να παραδειγματιστούν από αυτή τη δραστηριότητα κι άλλοι συγγραφείς να αποπειραθούν να γράψουν για τα αγαπημένα τους χωριά.

Γεροπλάτανος

Σωκράτης Μιχ. Οικονόμου
Συνταξιούχος Δάσκαλος

ΒΙΒΛΙΑ

Τη νέα της ποιητική συλλογή κυκλοφόρησε η συμπατριώτισσά μας Εύα Λιάρου-Αργύρη με τίτλο «ΜΕΤΑΒΑΣΕΙΣ». Η Εύα Λιάρου-Αργύρη γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και έχει ρίζες στη Μερσίτη. Είναι φιλόλογος και ασχολείται με την λογοτεχνία και το θέατρο. Διδάσκει δραματουργία και Νέα Ελληνική Λογοτεχνία σε Ανωτέρα Δραματική Σχολή Θεσσαλονίκης. Έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις και βραβεία στο εξωτερικό (Ιταλία, Γαλλία) και ποιημάτων τη μεταφράστηκαν στα Ιταλικά, Γαλλικά και Ινδικά και έχουν δημοσιευτεί σε ξένες ανθολογίες και περιοδικά. Συνεργασία της δημοσιεύτηκε και στον πρώτο τόμο των «Πωγωνιακών Χρονικών». Το 1992 κυκλοφόρησε την συλλογή της «Και με σκιές και με λάμψεις». Η νέα της ποιητική συλλογή εκδόθηκε από τον εκδοτικό οίκο «ΔΩΔΩΝΗ» του συμπατριώτη μας κ. Ευάγγ. Λαζού.

Με φύλλα της βελανιδιάς

«Και τα γε χροσίην εις λάνακα θήκαν
ελόντες πέπλοισι καλύψαντες μαλακοίον»
(Ομηρος)

Και ξαφνικά σιωπαινείς...

Σταματάς βλέπεις τον ήλιο Κοιτάς το στέμμα με τα φύλλα
Κοιτάς τα μελανά απομεινάρια της πορφύρας
Σημάδια απ' τη φωτιά και από τις σιχαλές των αιώνων
Μες στο χροστό βυθό

Μ' ένα φωνήν ατραγονίδιστο γονάτισες ευλαβικά
Από μακριά πιστεύοντας από σιμά ανασταίνεις
Τα σφαλισμένα βλέφαρα με τα όνειρα των άστρων
Κι όλοι μαζί τώρα σηκώνονται Βγαίνουν στις κορυφές
Των τρύβων

Φίλιπποι και Αλέξανδροι
Και μάνες Ηπειρώτισσες
Οι ανδρείες των βουνών

Κλησθήρα και Βερεννώ
Λύλα Κρινό Μελίτεια
Μαντεύουν τον πολεμικό καιρό

Κλέναδρος και Δημήτριος
Χρυσόπολις και Φίλων
Αλκιμος και Πενδόλαος βρίσκουνε τη φωνή τους
Και να μιλήσουν λαχταρούν μιλούν και καταθέτουν

«Αλέξανδρος Φιλίππου» και οι Έλληνες...

Μέσα στον Παρθενώνα
Στο φως

Με φύλλα μαντικά και επανέρχονται
Από τις πόλεις των Μουσών
Και του Διός

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΓΛΑΪΑ ΜΠΕΤΖΙΟΥ

(Από Δολό Πωγωνίου)

Μια ακόμα, από τις κλασικές μορφές της Ηπειρωτίσσης μάνας, διάβηκε ευτυχισμένα κι ανέμελα τα δύσκολα μονοπάτια της τωρινής ζωής.

Η αξέχαστη Αγλαΐα γεύθηκε πλουσιοπάροχα —από τις λιγοστές ίσως μάνες της σημερινής εποχής— τη στοργική φροντίδα και την οικογενειακή θαλπωρή των τεσσάρων παιδιών της και δοκίμασε όλες εκείνες τις ψυχικές χαρές, που φέρνουν και κοινωνική, οικονομική και ηθική καταξίωση των παιδιών της και των εγγονιών της, τόσο στον ευρύτερο Αμερικανικό χώρο, όσο και τον στενό ομογενειακό της Ν. Υόρκης.

Προικισμένη με όλες τις Ηπειρωτικές αρετές, που ξεχωρίζουν την Ηπειρώτισσα μάνα, η αειμνήστη Αγλαΐα —παρά την περιορισμένη της μόρφωση— αψήφισε κατοχικές δυσχέρειες και αντιεξότιτες, προκειμένου να φυτεύσει στις ψυχές και τις καρδιές των παιδιών της τα ατίμητα εφόδια της εργατικότητας, της τιμιότητας και της λατρείας στα ιδανικά και τις αξίες του Ελληνισμού και της Ορθο-

δοξίας. Προικισμένα με τούτα τα ακατανίκητα ψυχικά εφόδια, τα παιδιά της απέβησαν αξιοζήλευτοι παράγοντες της οικονομικής ζωής της Αμερικής και παράλληλα διακεκριμένοι πρωτοπόροι σε κάθε αξιολογη προσπάθεια για την Ηπειρο και την Ελλάδα.

Αφήνει η αξέχαστη Αγλαΐα τούτη την προσωρινότητα της μια καθολικής αναγνώριση της ασίγαστης φροντίδας της για την απόδοση στην κοινωνία τεσσάρων βλασταριών, που τιμούν την Ελλάδα και τη δεύτερη πατρίδα τους, την Αμερική.

Στο μεγάλο γιό της, τον Ηλία, γνωστό στον ευρύτερο Ηπειρωτισμό και την ομογένεια για τη μακρά και ασύγαστη ηγετική του παρουσία στον αγώνα «δικαιοσύνη στη Β. Ηπειρο» και στα άλλα παιδιά της εκφράζουμε αισθήματα συμμετοχής στον πόνο τους, ευχόμενοι όπως η μνήμη της εδραϊώνει και στα παιδιά τους, τις αξίες και τα ιδανικά, που φύτευσε εκείνη στα παιδιά της, σε όλη την πορεία της ζωής των.

Κ.Ι.Τ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Παπα-Παναγιώτης Κασιόλας

«Εξεδήμησεν εις Κύριον» ο σεβάσμιος παπα-Παναγιώτης Κασιόλας. Εφυγε απροσδόκητα και άφησε μεγάλο κενό που δεν ξέρουμε αν και πότε θα αναπληρωθεί. Η Βήρσανη τον θρήνησε και όλα τα περίχωρα.

Κι εμείς, οι κάτοικοι του Αγίου Κοσμά, τον κλάψαμε. Και κλάψαμε, όχι μόνο γιατί εξυμνιρετούσε στα εκκλησιαστικά καθήκοντα και την ενορία μας, αλλά κυρίως γιατί μας λείπει ο άξιος λειτουργός.

Όσο ο χρόνος περνάει, τόσο πιο αισθητή γίνεται η απώλειά του. Εφυγε ο παπ-Κασιόλας ύστερα από 40 περίπου χρόνια υπηρεσίας στον Ύψιστο.

Βάπτισε πολλούς, τους στεφάνωσε, βάπτισε και τα παιδιά τους. Αποχαιρέτησε και πολλούς. Μα πιο πολλοί, πάρα πολλοί ήταν αυτοί που τον αποχαιρέτησαν. Αυτό απέδειξε το σεβασμό, την εκτίμηση και την αγάπη τους στον παπα-Παναγιώτη.

Με την καλλιφωνία και την ιεροπρέπεια κατά τις ιερές ακολουθίες μαγνητίζε και σαγήνευε

Αιωνία θα είναι η μνήμη του.

ΗΛΙΑΣ Δ. ΧΑΡΙΣΗΣ

Κλεάνθης Βενετόπουλος

Ο ΠΑΠΑ-ΚΑΣΙΟΛΑΣ ΚΑΙ Η ΚΑΜΠΑΝΑ ΤΗΣ ΒΗΣΣΑΝΗΣ

Ήταν η ώρα εξι το απόγευμα όταν η γυναίκα μου θυμήθηκε: «Τέτοια ώρα σημαίνει την καμπάνα ο Παπα-Κασιόλας. Σήμερα δεν θα ακούσουμε την πρόσκληση για τον Εσπερινό». Πράγματι ο παπα-Κασιόλας κάθε πρωί και κάθε βράδυ την ίδια πάντα ώρα, κτυπούσε την καμπάνα της Εκκλησίας. Και μας θυμίζει πως αρχίζει μια καινούργια μέρα, ένα νέο ξεκίνημα ή ότι πέρασε μια μέρα από τη ζωή μας.

Εξημέρωνε και έπρεπε να πάμε στη δουλειά. Να αρχίσουμε την καινούργια μέρα με προσοχή. Να στρέψουμε το βλέμμα στον ουρανό, να κάνουμε τον σταυρό μας, και να ζητήσουμε τη βοήθεια του Θεού. Να γεμίσουμε την ψυχή μας με ελπίδα. Βράδυαζε και πάλι ο παπάς μας έλεγε με τον ήχο της καμπάνας πως φθάνει τόσο. Επεσε ο ήλιος και σε λίγο θα βγουν τα άστρα και το φεγγάρι. Είναι ώρα να ευχαριστήσουμε τον Μεγαλοδύναμο Θεό για τη δύναμη που μας έδωσε ολημέρα στη δουλειά, στη βιοπάλη, και να πάμε για Εσπερινό. Είναι πια ώρα για ηρεμία και για εσπερινή προσοχή.

Είναι αλήθεια πως το χτύπημα της καμπάνας έχασε την αρχική του σημασία. Δεν είναι πια προσκλητήριο για να συγκεντρωθούν οι πιστοί στην Εκκλησία και να παρακολουθήσουν τον όρθρο ή τον εσπερινό. Όμως, και μόνο το άκουσμα της καμπάνας μας φέρνει πιο κοντά στον Θεό. Κι αν δεν μπορούμε να πηγαίνουμε στην Εκκλησία πρωί-βράδυ, είναι πολύ σημαντικό το ότι η καμπάνα, με τον γνώριμο ήχο της, μας κάνει να θυμόμαστε, δύο φορές την ημέρα ότι είμαστε μέλη της Εκκλησίας του Χριστού και γιαυτό πρέπει να τηρούμε τουλάχιστον τις δύο πρώτες και βασικές εντολές του, την αγάπη προς τον Θεό και την αγάπη προς τον συνάνθρωπο.

Η καμπάνα της Εκκλησίας δίνει στη ζωή του χωριού ρυθμό και ποιότητα. Μας συνοδεύει στα βασικά σημεία της δουλειάς, στην αρχή και στο τέλος κάθε ημέρας. Αλλά και σηματοδοτεί τα σημαντικότερα γεγονότα της ζωής μας. Με κωδωνοκρουσίες εκφράζουμε τις μεγάλες χαρές μας, με κωδωνοκρουσίες αναγγέλλουμε και τις μεγάλες συμφορές.

Αλήθεια, πώς μπορεί η ίδια καμπάνα να αλλάζει τόσο εύκολα τη φωνή της και άλλοτε να ακούγεται πένθιμη για να μας πληροφορήσει για τον θάνατο κάποιου συγχωριανού μας, ενώ το Πάσχα και τις άλλες γιορτές νοιμεί κανείς πως ανεβαίνει

ψηλά στον ουρανό και από εκεί μας στέλνει το χαρμόσυνο μήνυμά της αναστάσεως του Χριστού και της ανθρωπότητας. Η καμπάνα της εκκλησίας είναι η καρδιά του χωριού. Αν πάψει να κτυπά στην ώρα της, η ζωή χάνει το ρυθμό της, χάνει την ομορφιά και το κουράγιο της. Η καμπάνα το βράδυ μας γαληνεύει και μας οδηγεί στην ανάπαυση και στον ύπνο. Η ίδια καμπάνα θα μας ξυπνήσει το πρωί για να μας θυμίσει ότι: «Ανέτηλεν ο ήλιος και...εξελεусεται άνθρωποι επι την εργασίαν αυτού έως εσπέρας».

Ήταν και σήμερα η ώρα του Εσπερινού και δεν σήμανε η καμπάνα. Ο παπα-Κασιόλας δεν είναι πια στη Βήρσανη για να ανεβεί την σκάλα της Εκκλησίας, όπως το συνήθιζε την ίδια πάντα ώρα, για να χτυπήσει την καμπάνα του.

Αφού υπηρέτησε επί 47 χρόνια τον Θεό και τους ανθρώπους, ως εφημέριος της Ενορίας του Αγίου Νικολάου της Βήρσανης, εξυμνώντας παράλληλα και μερικά γειτονικά χωριά που δεν είχαν δικό τους ιερέα, άκουσε ξαφνικά την πρόσκληση του Κυρίου και εγκατέλειψε αυτόν τον μάταιο κόσμο για να ενταχθεί στην «θριαμβεύουσα εκκλησία» μεταξύ των Αγίων και των Αγγέλων.

Τώρα βρίσκεται κοντά στον θρόνο του Παντοκράτορα και σίγουρα προσεύχεται κι εκεί για τον λαό του Πωγωνίου, που τόσο πολύ αγάπησε και υπηρέτησε με ζήλο και με αυταπάρνηση.

Η απουσία του ήχου που συνηθίσαμε να ακούμε κάθε μέρα και το καμπαναριό του Αη-Νικόλα δείχνει και την απουσία του παπά. Στη Βήρσανη δεν ακούγεται αυτές τις μέρες η γλυκειά μελωδία της καμπάνας και δεν ανοίγει η πόρτα της Εκκλησίας.

Ο παπα-Κασιόλας γέμισε όλη την ατμόσφαιρα της Βήρσανης με το άρωμα της πνευματικής του παρουσίας. Ήταν το κεντρικό πρόσωπο σε όλες τις εκδηλώσεις, ήταν η ψυχή του χωριού. Η ψυχή που τώρα πέταξε ψηλά στον ουρανό και άφησε εδώ στο κόσμο του ένα μεγάλο και δυσαναπλήρωτο κενό.

Η λύπη και ο πόνος, που είναι ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των βηρσανιωτών, δείχνουν πόσο αγαπητός και πόσο χρήσιμος ήταν ο Παπα-Κασιόλας.

Σεβάστε μας πάτερ-Παναγιώτη, η Βήρσανη, που τόσο πολύ αγάπησε, δεν θα σε ξεχάσει ποτέ. Η μνήμη σου θα είναι αιώνια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την συμπράξη, συναντίληψη και την ενθάρρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια στους αναγνώστες και συμπατριώτες μας ως:

Νικ. Λάσιου
Όλγα Λάσιου
Νικ. Λιβερίη
Χαρίκλεια Διαμαντή
Πέτρο Πάνο
Γ. Νάστο
Αλ. Δάμα
Καίτη Μιχαηλίδου
Δημ. Κοπάς
Σπ. Παλάσι
Γ. Ντόνη
Γ. Τζιμα
Καίτη Παπαδοπούλη
Σωκρ. Οικονόμου
Θεοδ. Έξαρχο
Χρ. Τριανταφύλλου
Γ. Γκουλιούμη
Γ. Τζόβα
Ιωάννης Διαμαντής
Νικ. Αούλας
Σωκρ. Παπαγιώτο
Κων. Γκαμπράνη
Περ. Έξαρχο
Χαρίλ. Καραγιάννη

Βασίλειο Λάσιου
Κων. Τζόβα
Παν. Έξαρχο
Σεβαστή Πάντου
Ρένα Θεοδοσίου
Βαγγ. Κουταβελη
Κοσμά Λαΐνη
Νίκη Μπατσίου
Στ. Μάντη
Στ. Παράσχο
Ι. Γκερσο
Κατίνα Κούρου
Αθ. Τσίμης
Αχ. Μποζαρή
Ρόλη Μίνου
Ρούλα Γρηγοριάδου
Ηλ. Χαρίσης
Αθ. Κύρος
Θεανώ Δρίχη
Παρασκευή Στράτου
Νικ. Θεοδοσίου
Αχ. Έξαρχο
Βασ. Έξαρχο

Ματαιώνεται η κυνηγοτουριστική ανάπτυξη Ποντικατών-Ξηροβάλλου

Η προοπτική κυνηγοτουριστικής ανάπτυξης της περιοχής Ποντικατών Ξηροβάλλου μετά το επιτυχημένο πείραμα του Οκτωβρίου 1995 φαίνεται πως ματαιούται. Η άρνηση δύο κτηνοτρόφων και η προώθηση της διαδικασίας αναδασμού του επιλεγμένου χώρου δεν επιτρέπουν την υλοποίηση της επένδυσης. Ο χρόνος θα δείξει αν η εξέλιξη αυτή είναι μια κίνηση θετική ή αρνητική για όλη την επαρχία.

Τώρα πάντως χάθηκε μια ελπί-

δα προοπτικής ανάπτυξης μιας μορφής μικροτουρισμού δοκιμασμένου σε άλλες χώρες και σε περιοχές «πεθαμένες» σαν την επαρχία μας. Χάθηκε η ελπίδα μιας προοπτικής ανάπτυξης χωρίς να αντικατασταθεί με κάποια άλλη. Βρισκόμαστε πάλι στο μηδέν.

Για την ιστορία παραθέτουμε σε άλλη στήλη τις συνοπτικές προτάσεις του επενδυτή σε σύσκεψη που έγινε στους Ποντικατές την Κυριακή 5 Μαΐου.

Πασχαλινές μέρες και αναμνήσεις από το χωριό μας

Αυτό το Πάσχα μαζί με την οικογένειά μου επισκεφθήκαμε το χωριό μας, το Χλωμό. Μπορώ να πω ότι περάσαμε αρκετά καλά. Γευθήκαμε όλες τις χωριάτικες λιχουδιές, τις οποίες δεν έχουμε τη δύναμη να απολαύσουμε στην πόλη. Οι παπούδες μας περιμένανε με ανοιχτές τις αγκαλιές γεμάτες από αγάπη και χαρά. Το τραπέζι του Πάσχα και όχι μόνο ήταν πλούσιο από λιχουδιές και νοστιμιές που μας ετοίμασε η χρυσόχερα μητέρα μου με τη Θεία Ροδαλία.

Την ημέρα του Πάσχα ψήσαμε το αρνί στη σουβλά, όλοι μας το περιποιηθήκαμε κατάλληλα και διασκεδάσαμε συγχρόνως. Ο ξαδελφός μου ο Δημήτρης μας έβαλε και διάφορες φωτογραφίες ενθύμια. Υπεύθυνος για το ψήσιμο του αρνιού ήταν ο παππούς που όπως πάντα έχει και τις ιδιοτροπίες του και παραξενιές του. Όταν το αρνί ψήθηκε όλοι μας αρχίσαμε να γλύφουμε τα δάχτυλά μας και ανυπόμονα περιμέναμε την ώρα του πασχαλινού τραπέζιού για να απολαύσουμε το καλοψημένο και πολύ νόστιμο αρνί. Τέλος φάγαμε όλοι και χορέψαμε παραδοσιακούς Πωγωνήσιους χορούς. Πέρασαμε ωραία, όμως το καλό γρηγορά τελειώνει.

Ξημερώνει η δεύτερη μέρα του Πάσχα, η Δευτέρα. Αυτή την ημέρα επισκεφθήκαμε όλο το χωριό και φθάσαμε μέχρι τη βρύση του Τζαφέρι, ήπιαμε το δροσερό νερό της και μαζέψαμε όμορφα μανουσάκια με την ωραία ευωδιά τους.

Πήγαμε στον Αη-Νικόλα, ανάψαμε ένα κεράκι και κάναμε το σταυρό μας. Κατηφορήσαμε τα γκαλντερίμια του χωριού και ούτε μια φωνή δεν ακούστηκε, ούτε ένα ψυθίρισμα, ακούγονταν μόνο το χουσχούρισμα των φύλλων και το κελάηδημα των πουλιών. Εκτός από μια γριά που βρέθηκε στο δρόμο και μας είπε τα «Χρόνια πολλά».

Είδαμε τις ωραίες πεδιάδες που μορφαίνουν το χωριό μας, ανθισμένες από τις μαργαρίτες, τις παπαρούνες και τα μανουσάκια και κάθε λογών λουλούδια

που μας εντυπωσίασαν και γέμισαν τη ζωή μας αγαλλίαση και ομορφιά για μια στιγμή. Πέρασαμε από το Δημοτικό σχολείο και εκεί άρχισαν να ξετυλίγονται οι αναμνήσεις τις οποίες περάσαμε μαζί με τον αδελφό μου μέχρι την τετάρτη δημοτικού. Ούτε μια τάξη δεν επικρατούσε στο ξεχασμένο νηπιαγωγείο, τα τζαμιά σπασμένα κα όλα εγκαταλειμμένα. Ρήξαμε μια ματιά από το άγαλμα το οποίο αναφερόταν στους πεσόντες του γερμανικού πολέμου. Πήγαμε να δούμε και το οχτάχρονο σχολείο, ήταν κλεισμένο όμως, είδαμε λίγο από το μαντόντοχο, η αυλή είχε γεμίσει από χόρτα. Μια θλίψη επικρατούσε στα μάτια μας για την κατάντια του σχολείου μας και του χωριού.

Το μαγαζί δεν λειτουργεί πια, συνήθως τώρα έρχεται ένα φορτηγό για εφοδιασμό και αγοράζουν οι χωριανοί μας. Πήγαμε και από το νεκροταφείο. Αφήσαμε δύο λουλούδια στον λεβέντη μας θείο Νικόλα και ανάψαμε και ένα κεράκι στην αξέχαστη μαντίνα μας, ανάψαμε επίσης ένα κεράκι στην γιαγιά Αλέξενα, τη μεγάλη Τετάρτη την θάψαμε, αιωνία η μνήμη της. Η γιαγιά Αλέξενα είχε ιδιαίτερη αγάπη στα παιδιά της γειτονιάς, μας μάζεψε όλους και άρχιζε να μας διηγείται τα ατέλειωτα παραμύθια της. Επιστρέψαμε στο σπίτι μας και το στίφδο μας περίμενε.

Τα συναισθήματα που επικρατούσαν στις καρδιές μας ήταν η θλίψη και απογοήτευση, γιατί είδαμε το χωριό σιγά-σιγά να καταρρέει και να γίνεται όλο και πιο έρημο.

Τέλος, το βράδυ της Δευτέρας μαζέψαμε τα πράγματά μας και η γιαγιά μας γέμισε τις τσάντες μας διάφορες χωριάτικες λιχουδιές.

Την επόμενη μέρα ο παππούς και η γιαγιά μας ξεπροβοδίσανε στο «χοροστάσι» που έρχεται το λεωφορείο και εμείς συγκινημένοι αναχωρήσαμε για τα Γιάννενα.

Αθηνά Πάλλη
μαθήτρια Γυμνασίου

Η ΕΝΩΣΗ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ στις 15 Ιουνίου το βράδυ, γύρω στις 8, στο Περιπτερό της Ε.Η.Μ., σας καλεί όλους σε ένα Πωγωνήσιο πανηγύρι.

Η γιορτή των Ρουφιωτών

Την Κυριακή 28 Απριλίου 1996 ο Σύνδεσμος Ρουφιωτών πραγματοποιήσε στην έδρα του, στη Θεσσαλονίκη την ετήσια γιορτή του.

Ετελέσθη αρτοκλασία στο ναό της Νέας Παναγίας και μετά το τέλος αυτής όλοι οι παραβρεθέντες συγχωριανοί μας με επικεφαλής τον πρόεδρο και το διοικητικό συμβούλιο του Συνδέσμου κατευθύνθηκαν στην φιλόξενη πάντα σε όλους τους Ηπειρώτες, Ηπειρωτική μας Εστία, όπου με τους ήχους μουσικής της ιδιαίτερης πατρίδας μας προσεφέρθησαν γλυκά και αναψυκτικά στους τιμήσαντες της

επετείου του σωματείου του χωριού μας, της αγαπημένης μας Ρουφιάς ιδιαίτερης πατρίδας μας. Όλοι ευχήθηκαν, οι παραβρεθέντες συγχωριανοί και φίλοι και του χρόνου με υγεία και χαρά και να επαναλαμβάνονται πάντα γιορτές σαν κι αυτή που με περηφάνεια τονίζουν τις ρίζες μας, την καταγωγή μας. Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης η κυρία Αμαλία Καστρινού (Γεράση) προσέφερε το ποσό των 80.000 (ογδόντα χιλιάδων) στο Σύνδεσμο Ρουφιωτών σαν ενίσχυση για τις ανάγκες του σωματείου.

ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΙΟΣ

Το λαθρεμπόριο ζώων και οι παρενέργειες

Και ο δικός μας παραμεθόριος χώρος ελέγχεται σαν ύποπτος διενεργείας λαθρεμπορίου ζώων με την Αλβανία. Πολλά ψηφομολογούνται και πολλά κυκλοφορούν χωρίς να υπάρχουν διώξεις από τις αρμόδιες αρχές. Δεν χρειάζεται να γραφούν αυτές οι ιστορίες, πολλές από τις οποίες δεν κολακεύουν αρμόδιους και υπεύθυνους. Ο χώρος δεν ελέγχεται πλήρως και τα σύνορα είναι όπως λένε «σουρωτήρι». Και το τελευταίο μέτρο αυστηρού ελέγχου της ζωής των 500 μ. από τα σύνορα και της πλήρους απαγόρευσης προσέγγισης κτηνοτρόφων στα 200 μ. έχουν ως μια δικαιο-

λογία —όπως είπε και αρμόδιος της Μεραρχίας— τον αποκλεισμό των «επαφών» λαθρεμπόρων ζώων και της «ανάμειξης» των κοπαδιών. Η ανώμαλη αυτή κατάσταση εγκυμονεί πολλούς κινδύνους για ανάπτυξη και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων.

Και το γεγονός αυτό με όσα φημολογούνται αποκλείουν κάθε παραγωγική αναπτυξιακή δραστηριότητα και αποτρέπουν επιχειρηματίες και επενδυτές να τολμήσουν την εγκατάσταση οποιασδήποτε νέας επιχείρησης που θα συμβάλλει στην ανάπτυξη της περιοχής μας.

Μια ευγενική χειρονομία και μια...υπόδειξη

Η κα Τζένη Σταματάκη από την Αθήνα έφτασε στο Δολό. Έμεινε μια μέρα και θαύμασε και αγάπησε τον τόπο μας. Εντύπωση της έκανε η εγκατάσταση και προσπάθεια του Χριστόφορου Κωσταρά. Επισήμανε τις αδυναμίες και δυσκολίες του χωριού. Και αξιολόγησε την ανάγκη

να διατηρηθεί καθαρό και αγνό το φυσικό περιβάλλον. Σαν συμβολή σε αυτή την προσπάθεια και σαν ένδειξη αγάπης για το χωριό διέθεσε το ποσό των 100.000 δραχμών για την εξέλιξη κάθε ίχνους εμφανίσεως σκουπιδιών στο χωριό και αφετηρία διατήρησής καθαρού του περιβάλλοντος. Οι Δολιώτες ασφαλώς εκτίμησαν την ευγενική χειρονομία της κυρίας Τζένης Σταματάκη αλλά και συνειδητοποίησαν πως το καθαρό περιβάλλον είναι ένας κρυφός πλούτος της επαρχίας μας.

Η κυρία Σταματάκη μας δίνει ένα σημάδι για τα σκουπίδια και το πρόβλημα που άρχισε να δημιουργείται στα χωριά μας και μας υποδεικνύει τη λύση αλλά και το κόστος που πρέπει να πληρώσουμε.

ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΔΙΑΛΕΞΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΓΩΝΙ

Στην Ηπειρωτική Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών έδωσε διάλεξη ο συμπατριώτης μας Φιλόλογος κ. Αθανάσιος Δέμος με θέμα «Το Πωγωνί χθες και σήμερα»

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1. «Ο Κάρπος του Ξηροβάλλου-Το μεγάλο ντερβένι του Πωγωνίου»

σελίδες 96

Κων. Κωστούλα

2. «Γνωριμία με την Πωγωνιά»

σελίδες 56

Κων. Κωστούλα

3. «Πωγωνιά» (ανάτυπο)

σελίδες 56

Γ. Λαμπρίδης

4. «Πωγωνιακά Χρονικά» (τόμος 1)

σελίδες 320